

Verlag eerste participatiebijeenkomst

Wonen, leefbaarheid en voorzieningen

Tijdens deze participatiebijeenkomst werd aan de deelnemers van de werkgroep Wonen, leefbaarheid en voorzieningen tien dilemma's voorgelegd over de inrichting van de nieuwe woonwijk in Gnepoek. De deelnemers gaven diverse inzichten over de voordelen en uitdagingen op deze onderwerpen.

DILEMMA 1

Een eigen of een collectieve tuin?

Balans tussen privacy en gemeenschappelijkheid

Veel aanwezigen gaven aan dat een eigen tuin belangrijk is voor privacy en een persoonlijk toevluchtsoord. Tegelijkertijd werd benadrukt dat een collectieve tuin kan bijdragen aan sociale cohesie en ontmoetingen tussen buren kan bevorderen. Een veelgehoorde conclusie was dat een combinatie van beide wenselijk is: een eigen tuin, eventueel kleiner, aangevuld met gedeeld groen.

Groenbeheer en verwachtingen

Alphen staat bekend om haar groenvrijwilligers en de sterke betrokkenheid bij het onderhouden van groen. Er werd opgemerkt dat bij collectieve tuinen duidelijk moet worden afgesproken wie verantwoordelijk is voor beheer en onderhoud. Verwachtingen moeten goed worden gemanaged: als men in deze wijk komt wonen, hoort groenbeheer er als onderdeel van de gemeenschap bij.

Flexibiliteit en keuzevrijheid

Enkele aanwezigen vonden dat er een mix moet zijn tussen privé en collectieve buitenruimte, zodat bewoners zelf kunnen kiezen wat het beste bij hun levensstijl past. Er werd geopperd dat mensen misschien behoefte hebben aan een buitenruimte, maar niet perse aan een traditionele tuin.

Functionele inrichting van het groen

Er werden diverse mogelijkheden besproken over hoe groen kan worden ingericht. Een voorbeeld dat werd aangehaald is het Weteringpark, dat met zijn voorzieningen aantrekkelijk is voor zowel jongeren als ouderen. De vraag werd gesteld of tuinen

standaard aan woningen gebonden moeten zijn, aangezien de toekomstige woonvraag waarschijnlijk anders zal zijn dan het traditionele beeld van een eengezinswoning met tuin.

De rol van een park versus privé-buitenruimte

Hoewel een park of recreatiegebied een mooie toevoeging is voor de wijk, werd benadrukt dat dit geen vervanging is voor een eigen tuin. Mensen willen graag een stukje buitenruimte bij hun woning, ook al is het klein. Een mogelijke oplossing is een combinatie van een compacte privé-tuin met ruim collectief groen.

Verschillen in woningtypen en tuinoppervlakte

Een andere overweging was dat de grootte van de tuin kan worden afgestemd op de grootte van de woning: kleinere huizen met een kleinere tuin en grotere huizen met een grotere tuin. Daarbij speelt ook de betaalbaarheid van woningen een rol: meer grond betekent hogere kosten.

De impact van een collectieve tuin op woongenot

Sommige aanwezigen gaven aan dat een collectieve tuin betekent dat men altijd in het zicht zit en dat dit als intensiever kan worden ervaren. Anderen vonden het juist prettig dat collectieve tuinen de mogelijkheid bieden om makkelijker contact te leggen met burens, zeker als er geen hekken tussen de tuinen staan.

DILEMMA 2

Parkeren voor de deur of op afstand (autoluwe straat)?

De rol van de auto in de toekomst

Een belangrijke overweging was hoe de behoefte aan autobezit zich de komende jaren zal ontwikkelen. Sommigen vroegen zich af of in 2040 nog veel mensen een eigen auto hebben, terwijl anderen erop wezen dat een auto voor werk en mobiliteit vaak onmisbaar blijft. De aanwezigheid van deelauto's en alternatieve vervoersmiddelen werd genoemd als oplossing om het aantal auto's in de wijk te verminderen.

De voordelen van een autoluwe wijk

Veel aanwezigen zagen voordelen in het weren van auto's uit de directe woonomgeving. Een autoluwe wijk zou meer ruimte creëren voor groen, sociale interactie en fietsers.

Alphen heeft de ambitie om een fietsvriendelijke stad te zijn, vergelijkbaar met Houten, waar de fietser dominant is in het straatbeeld. Dit zou alleen werken als er een goed openbaar vervoersnetwerk aanwezig is en als voorzieningen binnen 15 minuten lopen of fietsen bereikbaar zijn.

Parkeren op afstand: hoe organiseer je het?

Hoewel veel mensen geen probleem hadden met een stukje lopen naar hun auto, werd het belang van een veilige, goed georganiseerde parkeerplek op afstand benadrukt. Een ondergrondse parkeergarage werd genoemd als optie, maar dat brengt hoge kosten met zich mee. Andere ideeën waren centrale parkeerplaatsen aan de rand van de wijk of parkeerhubs waar auto's veilig achtergelaten kunnen worden.

Een creatieve oplossing was een zelfrijdend karretje of golfkarretje dat bewoners van en naar de parkeerplaats kan brengen. Ook werd nagedacht over het bezorgen van boodschappen om de noodzaak van een auto dichtbij huis te verminderen.

Praktische bezwaren en uitzonderingen

Er waren ook zorgen over situaties waarin een auto dichtbij noodzakelijk is. Denk aan laden en lossen, het vervoeren van kinderen, ouderen en mantelzorgers. Speciale parkeerplaatsen voor mindervaliden en bepaalde beroepsgroepen, zoals aannemers met waardevolle spullen in hun busjes, werden als essentieel beschouwd. Daarnaast zijn er momenten waarop autoverkeer noodzakelijk blijft, bijvoorbeeld voor hulpdiensten, verhuizingen en pakketbezorging.

Duurzaamheid en milieu-impact

Het weren van auto's uit de wijk werd niet alleen als een ruimtelijke keuze gezien, maar ook als een milieuoverweging. Minder autoverkeer draagt bij aan lagere stikstofuitstoot en een gezondere leefomgeving. Daarbij geldt wel dat er goede alternatieven moeten zijn, zoals elektrische deelauto's en efficiënte fiets- en OV-voorzieningen.

DILEMMA 3

Wonen op mezelf of in een woongemeenschap?

Jongeren en zelfstandigheid

Er werd opgemerkt dat jongeren van nu steeds meer op zichzelf zijn. De vraag is of dit in

de toekomst zo blijft. Veel jongeren hechten waarde aan hun eigen ruimte en privacy, maar dit betekent niet dat ze geen behoefte hebben aan sociale contacten. Een woongemeenschap kan aantrekkelijk zijn, mits bewoners hun eigen identiteit behouden en niet verplicht worden tot gezamenlijke activiteiten.

Daarnaast werd aangehaald dat contact maken iets is wat je moet leren. In een woongemeenschap nemen bepaalde personen vaak een coördinerende rol op zich, wat zowel positief als negatief kan uitpakken: deze mensen kunnen de sfeer maken of breken.

Hoe werkt een woongemeenschap praktisch?

Er was discussie over de invulling van een woongemeenschap. Een veelgenoemd voorbeeld was een gemeenschappelijke tuin, waarin burens elkaar kunnen ontmoeten, maar zonder verplichting tot deelname. Veel deelnemers vonden het belangrijk dat ze een eigen tuin of veranda hebben en daarnaast optioneel gebruik kunnen maken van een gedeeld plantsoen.

Ook werd opgemerkt dat er voorbeelden van succesvolle woongemeenschappen bestaan, zoals Het Oudenhuis en projecten in Bodegraven. Dergelijke initiatieven laten zien dat gezamenlijke woonvormen kunnen werken, mits goed georganiseerd en met voldoende ruimte voor persoonlijke vrijheid.

Wonen en zorg: toekomstbestendig samenleven

Een van de grote uitdagingen voor de toekomst is het tekort aan zorgpersoneel. Er werd gewaarschuwd voor een "zorginfarct", waarbij te weinig mensen beschikbaar zijn om ouderen te verzorgen. Daarom is samenredzaamheid steeds belangrijker: burens kunnen lichte zorg voor elkaar regelen, maar intensieve zorg blijft een uitdaging.

Dit maakt kleinschalige woongemeenschappen, zoals het Knarrenhof-concept, interessant. Hier kunnen ouderen op elkaar terugvallen en ondersteuning vinden binnen de gemeenschap. Toch werd benadrukt dat niet iedereen altijd voor elkaar wil zorgen. Jonge gezinnen willen misschien best af en toe iets doen voor hun burens, maar niet structureel.

Woningmix en diversiteit in de wijk

Er was brede steun voor een mix van woonvormen en doelgroepen. Hierdoor kunnen mensen in de buurt blijven wonen, ook als hun woonbehoefte verandert. Een idee was

om een gebouw te ontwerpen waarin verschillende generaties samenkomen, zoals bij Woonforte in Alphen:

- Studenten kunnen op de bovenste verdieping wonen
- Middenhuur-appartementen voor werkenden in het midden
- Ouderenappartementen op de begane grond, zodat doorstroming binnen hetzelfde complex mogelijk is

Ook een huiskamer of buurthuis in de wijk werd als waardevol gezien. Dit kan fungeren als ontmoetingsplek en bijdragen aan de sociale cohesie.

Architectuur en identiteit

Naast sociale en praktische overwegingen werd benadrukt dat de architectuur van de wijk bepalend is voor de identiteit en levensduur van de buurt. Goede ruimtelijke inrichting kan bewoners stimuleren om naar elkaar om te kijken en een gemeenschap te vormen. Het reserveren van een veld voor Tiny Houses werd als mogelijkheid genoemd om flexibiliteit in woonvormen te behouden.

DILEMMA 4

Zonnepanelen op eigen dak of gezamenlijke buurtaccu?

Buurtbatterij als toekomstvisie

Een buurtbatterij wordt gezien als een veelbelovende oplossing, vooral als deze onder de grond wordt geplaatst om visuele impact en veiligheidsrisico's te minimaliseren. Dit vraagt echter om aanpassingen in de regelgeving, vooral als de buurtbatterij zich in de openbare ruimte bevindt.

Het idee van een apart energienetwerk voor de Gnephoek werd geopperd, waarbij de buurt minder afhankelijk zou zijn van het bestaande energienet. Dit netwerk zou kunnen werken op basis van stadsverwarming, aquathermie of zelfs waterstof.

Toch is stadsverwarming niet voor iedereen aantrekkelijk. Sommige mensen ervaren het als een beperking, omdat het de keuzevrijheid wegneemt en bewoners verplicht een bepaalde energiebron te gebruiken.

Eigen zonnepanelen en thuisbatterij

Voor veel bewoners blijft het aantrekkelijk om zonnepanelen op hun eigen dak te

plaatsen en zoveel mogelijk energie zelf op te slaan. Een thuisbatterij is echter nog erg kostbaar. Toch biedt individuele opwekking voordelen: hoe meer je zelf produceert en opslaat, hoe minder afhankelijk je bent van energieleveranciers en netcongestie. Zonnepanelen werken vooral goed bij laagbouw, terwijl hoogbouw complexer is vanwege de beperkte dakruimte en het gezamenlijke energieverbruik van een appartementencomplex.

Duurzaamheid en mobiliteit in de wijk

Bij de energiediscussie werd duurzaamheid in bredere zin meegenomen. Naast energievoorziening is er aandacht voor energiezuinig bouwen en duurzame materialen. Ook werd benadrukt dat Gnephhoek geen autowijk moet worden, omdat auto's veel ruimte in beslag nemen. Dit vraagt om een goed mobiliteitsplan.

DILEMMA 5

Winkels op afstand of samen een moestuin of boomgaard onderhouden?

Lokale winkels: kwaliteit en bereikbaarheid

Er is een duidelijke voorkeur voor lokale ambachtelijke winkels, zoals een echte bakker of groenteboer, en niet alleen supermarktketens. De Gnephhoek is echter te klein om een volwaardige groenteboer of slager rendabel te maken, zonder dat dit negatieve gevolgen heeft voor omliggende winkelcentra.

Ondernemers pleiten daarom voor winkelcentra in het hart van de wijk, zodat ze goed bereikbaar zijn voor bewoners zonder andere winkelgebieden te benadelen. Het uitgangspunt is dat wijken zelfvoorzienend moeten blijven in hun winkelbestand, met een gebalanceerde mix van voorzieningen.

Alternatief: buurttuinen en boomgaarden

Buurtmoeistuinen worden positief ontvangen, mits er voldoende mensen zijn die bereid zijn ze te onderhouden. Ze kunnen daarnaast bijdragen aan natuureducatie voor jong en oud. In de omgeving van de Gnephhoek zijn al veel boerderijwinkels aanwezig. Een betere verbinding tussen deze winkels en de wijk zou een goede oplossing kunnen zijn.

Er werd ook nagedacht over voedselbossen, maar het succes daarvan hangt sterk af van de inzet van bewoners. Hetzelfde geldt voor volkstuinen: deze kunnen bijdragen aan zelfvoorziening, maar mogen niet rommelig worden en moeten goed worden georganiseerd. Belangrijk uitgangspunt: gebruik maken van bestaande voorzieningen en structuren in plaats van nieuwe initiatieven op te zetten die mogelijk niet duurzaam zijn.

DILEMMA 6

Grote wijkvoorzieningen met supermarkt XL of kleine buurtsuper en buurtwinkeltjes?

Basisvoorzieningen en supermarkt

Voor de Gnephoek is een supermarkt van 1200 tot 1500 m² noodzakelijk om inwoners te voorzien van hun dagelijkse boodschappen. Een supermarkt moet centraal in de wijk liggen, zonder dat er een volledig winkelcentrum ontstaat. Grote boodschappen zullen bewoners veelal met de auto doen, maar basisvoorzieningen moeten binnen 500 meter liggen, zodat ze lopend of fietsend bereikbaar zijn. Daarnaast is het wenselijk dat een deel van de inwoners voor boodschappen naar Koudekerk gaat, om de druk op lokale voorzieningen te spreiden.

Zorg- en maatschappelijke voorzieningen

Zorgvoorzieningen zoals huisartsen, apotheken en fysiotherapeuten moeten worden geconcentreerd op een goed bereikbare locatie. Scholen daarentegen moeten juist verspreid over de wijk worden geplaatst om een evenwichtige verdeling te behouden. Het is belangrijk om auto's bij scholen te weren en lopen en fietsen te stimuleren. Scholen zouden bij voorkeur in groene gebieden of aan de rand daarvan moeten liggen, zodat kinderen in de natuur kunnen spelen. Een buurthuis of wijkcentrum moet overdag open zijn om ontmoetingsplekken te creëren, iets wat in veel wijken momenteel ontbreekt.

Sport, groen en leefbaarheid

Grote sportvoorzieningen zijn niet wenselijk vanwege de ruimte die ze innemen, maar er moeten wel voldoende speelveldjes en laagdrempelige beweegmogelijkheden verspreid door de wijk komen. Een park zoals het Maximapark in Utrecht zou kunnen bijdragen aan de leefbaarheid en tegelijkertijd de historische linten in de wijk beschermen. Daarnaast

is er behoefte aan robuust en functioneel openbaar groen, zoals een collectieve wijktuin of volkstuin, vergelijkbaar met initiatieven in de Ridderbuurt.

Economische en commerciële voorzieningen

Er is een voorkeur voor een kleine buurtsuper boven een grote XL-supermarkt, maar de haalbaarheid hiervan is onzeker. Kleine winkeltjes kunnen duurder zijn, waardoor ze niet voor iedereen toegankelijk zijn. Het combineren van functies is daarom essentieel om kosten te delen, zoals een kerk die doordeweeks ook voor andere doeleinden wordt gebruikt. Voorbeelden uit Kerk en Zanen laten zien dat een combinatie van een gezondheidscentrum, commerciële voorzieningen en toekomstbestendige scholen goed kan werken. Daarnaast kan inspiratie worden gehaald uit Nijmegen, waar ouderen en gezinnen in een circulaire structuur wonen en jongeren bij hun boodschappen iets voor ouderen kunnen meenemen.

DILEMMA 7

Werken thuis of ergens buiten de wijk of werken in een buurtcafé?

Thuiswerken en werkomgevingen

Thuiswerken vereist geluidsarme of geluidsdichte omgevingen, vooral voor privacygevoelige gesprekken. De oudere generatie is vaak in staat om thuis te werken, maar zoekt voor overlegmomenten de werkplek op. De jongere generatie geeft de voorkeur aan werkplekken zoals bibliotheken of buurtcafés, waar ze in een gezellige sfeer kunnen werken, vaak met de mogelijkheid voor koffie en sociale interactie.

Gemeenschapsruimtes en functiecombinatie

Er werd gepleit voor wijkcentra die specifiek gericht zijn op de jongere generatie en als ontmoetingsplekken voor alleenstaanden kunnen dienen. Het combineren van functies in publieke ruimtes is van belang om ze veelzijdig en aantrekkelijk te maken, waarbij een specifieke sfeer en identiteit essentieel zijn. Het idee van brede gangen of open ruimtes die als werkplekken kunnen fungeren, werd ook genoemd.

Voorzieningen en locaties

Er is vraag naar het creëren van een zorgplein of dorpsplein, waar alle belangrijke voorzieningen samenkomen. Ook de praktische vraag over het laden en lossen voor

winkels werd aangedragen als aandachtspunt voor een efficiënte inrichting van de buurt.

Innovatie en duurzaam ruimtegebruik

Er werd geopperd om innovatief meubilair en ruimtegebruik te integreren, bijvoorbeeld door meubels die meerdere functies kunnen vervullen en ruimtes die voor meerdere doeleinden gebruikt kunnen worden. Het concept van 'third places', overgangsruidtes tussen werk, sociale interactie en ontspanning, werd positief ontvangen, mits de kosten betaalbaar blijven.

Zelfvoorzienende wijken en verbindingen

Gnephoek werd als voorbeeld genoemd van een zelfvoorzienende wijk, waar alle noodzakelijke voorzieningen binnen de wijk zelf aanwezig zijn. Daarnaast werd er voorgesteld om de verbindingen tussen Koudekerk, Alphen en omliggende gebieden te verbeteren, om de bereikbaarheid en de gemeenschapszin te versterken.

Wat mist Alphen nog?

De aanwezigen gaven aan dat er in Alphen nog mogelijkheden zijn om nieuwe initiatieven te realiseren die de stad verder kunnen verbeteren en verduurzamen. Er werd gezocht naar wat er nog ontbreekt en hoe deze lacunes ingevuld kunnen worden.

DILEMMA 8

Eigen klusgarage of gezamenlijke klusvoorziening?

Culturele voorzieningen & ruimtes om te ontmoeten

De behoefte aan culturele voorzieningen en ontmoetingsruimtes werd benadrukt, waarbij het belang van ruimtes voor sociale interactie en culturele activiteiten centraal staat. Deze ruimtes kunnen zowel de gemeenschapszin versterken als een platform bieden voor culturele expressie en evenementen. De vraag was of deze ruimtes centraal in de wijk of verspreid door de buurt moeten worden geplaatst, afhankelijk van de behoeften van de bewoners.

Benutten van de Linten

Er werd ook gesproken over het benutten van de linten (de langgerekte, vaak onbenutte

stukjes ruimte langs wegen, kanalen of spoorlijnen) om de stad of wijk verder te ontwikkelen. Deze linten bieden potentieel voor groenvoorzieningen, recreatiegebieden of zelfs nieuwe functies zoals werkruimtes, die kunnen bijdragen aan het verbeteren van de leefomgeving en de verbindingen tussen verschillende delen van de wijk.

DILEMMA 9

Samenwonen met eensgezinden of samenwonen met een doorsnede van de bevolking?

Architectuur en woningtypes

Er werd gepleit voor een architectuur die geen directe uitstraling geeft van het type woning (koop, huur, sociaal), maar wel variatie biedt in ontwerp om zo een inclusieve uitstraling te creëren. Dit kan bijdragen aan de sociale mix, waarbij de nadruk ligt op het vermijden van visuele scheidslijnen tussen verschillende typen bewoners.

Woningcorporaties en verschillende Verenigingen van Eigenaren (VvE's) moeten goed betrokken worden bij het onderhoud van de woningen om een gelijkwaardig niveau van zorg en kwaliteit te waarborgen.

Sociale mix en woningcorporaties

Woningcorporaties spelen vanuit sociale woningbouw ook een belangrijke rol voor het creëren van een gezonde mix van bewoners. Dit betekent dat er onder goede voorwaarden gewerkt moet worden aan het bevorderen van diversiteit in een wijk. Sociale interactie tussen bewoners moet gestimuleerd worden om wederzijds begrip te creëren, wat bijdraagt aan oplossingen voor problemen en het voorkomen van anonimiteit.

Doorstroming en diversiteit in de wijk

Er werd voorgesteld om doorstroming naar andere woningen binnen dezelfde wijk mogelijk te maken, zodat bewoners, bijvoorbeeld van sociale huur naar de vrije sector, binnen de buurt kunnen blijven wonen. Dit voorkomt dat mensen uit de wijk verdwijnen bij veranderingen in hun woonsituatie en bevordert de continuïteit van de gemeenschap. De gemeente kan hierbij een leidende rol spelen door goed in kaart te brengen wat er nodig is in de wijk, wat ook te achterhalen is bij makelaars.

Mix op verschillende niveaus

Een gezonde mix in de wijk moet niet alleen op het niveau van woningen plaatsvinden, maar ook op het gebied van inkomen, leefstijlen en culturen. Dit wordt gezien als een verrijking voor de gemeenschap, ook door de jeugd, die geen problemen heeft met deze diversiteit. Daarnaast werd het idee van het combineren van woon- en zorgconcepten genoemd, zodat verschillende generaties en sociale groepen met elkaar in contact kunnen komen en elkaar kunnen helpen.

Wonen, werken en recreëren

Het idee van een gemixte wijk gaat verder dan alleen de woningtypes. Er wordt ook gepleit voor een combinatie van wonen, werken en recreëren. Dit zou kleinschalige bedrijvigheid in de wijk mogelijk maken, zoals B&B's, winkeltjes of studio's, en werkvoorzieningen zoals thuiswerken kunnen bijdragen aan het versterken van de lokale economie en sociale structuren.

Veilige en duurzame wijkontwikkeling

Het is belangrijk om te voorkomen dat er een stapeling van sociale problematiek ontstaat. Dit kan vooral een risico zijn bij hogere woongebouwen, die de anonimiteit kunnen vergroten en de veiligheid kunnen beïnvloeden. Basisvoorzieningen moeten aanwezig zijn om te zorgen voor een comfortabele en functionele leefomgeving. De wijk moet zo worden ontwikkeld dat iedereen de kans krijgt om zich thuis te voelen, zonder de sociale balans te verstoren.

DILEMMA 10

Meer op mezelf zijn of actief in de wijk, samen buurtactiviteiten organiseren?

Faciliteren van gemeenschappelijke ruimtes

Er werd voorgesteld om geen eigen tuinen te creëren, maar juist grotere voortuinen of gemeenschappelijke tuinen en ruimtes. Dit kan de interactie tussen buurtbewoners bevorderen zonder in te boeten op privacy. Het idee is om minstens 24 woningen in een gemeenschap te hebben, zodat de schaal groot genoeg is om gezamenlijke activiteiten te organiseren en de buurt actief te maken.

Diversiteit en gezinnen

Er werd gepleit voor een gemengde buurt, met bewoners van verschillende leeftijden, inclusief ouderen en jongeren, die samenwonen en elkaar kunnen ondersteunen. Het belang van een sociale mix werd benadrukt, maar er moet altijd ruimte zijn om je thuis terug te trekken. Daarnaast werd het wenselijk geacht om een balans te vinden tussen je eigen gezin en de buurt, bijvoorbeeld door het organiseren van enkele activiteiten per jaar, terwijl je ook je eigen gezinsleven behoudt.

Groen en behoud van de omgeving

Veel bewoners gaven aan dat het behoud van groen rondom de wijk essentieel is. Er is een duidelijke voorkeur om niet verder te bebouwen in het Groene Hart en het karakter van het landschap te behouden. Dit is belangrijk voor het welzijn van de bewoners en voor de sfeer van de wijk, die kleinschaligheid en verbinding met de natuur moet blijven uitstralen.

Wijkontwikkeling en gemeenschapsimpact

Er werd opgemerkt dat de ontwikkeling van de Gnephoek een grote impact heeft op de omgeving, vooral op de omliggende wegen en de verkeersdrukte. De focus ligt op de ontwikkeling van de wijk, maar het was een punt van zorg dat er weinig toekomstige bewoners aan de gesprekken over de ontwikkeling deelnemen. Er werd opgemerkt dat de juiste woningen voor de juiste mensen moeten worden gebouwd, wat soms kan botsen met individuele belangen. Ook werd de vraag gesteld of deze ontwikkeling wel echt in lijn is met de wensen en behoeften van de huidige en toekomstige bewoners.

Kleinschalig wonen en behoud van karakter

Er werd sterk gepleit voor kleinschalig wonen in het groen, met de nadruk op het behoud van het karakter van de omgeving. Dit betekent dat oude landschapskenmerken en de sfeer van de wijk behouden moeten blijven, terwijl er ruimte wordt geboden voor vernieuwing en ontwikkeling.

ALGEMENE PUNTEN

Tijdens de bijeenkomst is er ook een aantal zaken aangedragen die niet direct onder één of meer dilemma's vielen. Zo werd er ook gevraagd welke algemene punten de aanwezigen missen in de openbare ruimte in het algemeen en in Alphen in het bijzonder.

- Er werd een breed scala aan punten aangedragen over de inrichting van de openbare ruimte en het behoud van het groene karakter van Alphen. Er is een sterke voorkeur voor het behoud en de uitbreiding van groen in de stad, zoals het aanplanten van walnoten- en fruitbomen, die niet alleen esthetisch aantrekkelijk zijn, maar ook bijdragen aan de sociale cohesie. Het is belangrijk dat er ruimte is voor bomen om groot en oud te worden, zodat ze een bijdrage kunnen leveren aan het milieu, bijvoorbeeld door CO2-opslag of verkoeling. Bomen die voor deze doeleinden worden geplant, moeten de mogelijkheid krijgen om ouder dan 30 jaar te worden. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de inklinking van de grond, zodat de bomen niet verzakken.
- Er werd ook gepleit voor de aanleg van minibossen die multifunctioneel kunnen worden ingezet als speel- of hangplek, waar de natuur zijn gang kan gaan. Dit biedt niet alleen een mogelijkheid voor sociale interactie, maar ondersteunt ook de biodiversiteit. Het Singelpark in Leiden werd als voorbeeld genoemd, waar meer dan 100 vrijwilligers bijdragen aan het behoud van het park, terwijl de gemeente het grove onderhoud verzorgt. Er is een groeiende bezorgdheid over de afname van groen in Alphen, wat als een gemis wordt ervaren en waarvan wordt gewenst dat het in de toekomst meer wordt geïntegreerd in de stad.
- Wat betreft de Gnephoek werd opgemerkt dat het behoud van het historische karakter van de regio belangrijk is. Het oude Rijngebied moet voor iedereen bereikbaar blijven, en het cultuurhistorisch waardevolle historische lint mag niet vervuild worden door hoogbouw. Het idee van een klassieke aanblik van de Rijnsoever werd gepromoot, met de wens dat de nieuwe wijk op zichzelf staat en niet te dicht op bestaande bebouwing komt. De historische lintbebouwing kan mogelijk een rol spelen als recreatielint, wat bijdraagt aan het behoud van het karakter van de omgeving.
- Verder werd het belang van een buurtgevoel en gemeenschapszin benadrukt. Thuiskomen in een groene straat, met bewoners die elkaar kennen en naar elkaar omkijken, werd als belangrijk ervaren. Dit kan bevorderd worden door het STOMP-principe, dat voorziet in een rustige, uitnodigende sfeer. Er werd ook voorgesteld om een basisschool met kinderopvang in de buurt op te nemen, samen met een buurttuin die ook als schooltuin kan fungeren. Daarnaast werd de wens geuit om de supermarkt aan de rand van de wijk te plaatsen, hoewel een voorkeur werd

uitgesproken voor geen supermarkt in de directe omgeving, zodat de buurt zijn rust kan behouden.